

SJORS

van de Rebellenclub

7 september 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 36

De onoverwinnelijke muur

De Chinese muur was een prachtig verdedigingswerk tegen vijanden, maar tegelijkertijd was hij er de oorzaak van dat China honderden jaren lang afgesloten was van de buitenwereld.

Koeblai Khan, de grote aanvoerder van de Tartaren, stuurde zijn paard naar een heuveltop en keek uit over het land, dat hij veroverd had. In een vele maanden durende tocht had hij zijn leger door de droge en onherbergzame Gobiwoestijn gevoerd en nu waren ze dan eindelijk aangekomen bij de grens van het rijke en vruchtbare China. Nog maar één barrière moest hij overwinnen, dan lagen de rijkdommen van China voor het grijpen. Die barrière was een machtige vestingmuur, die zich uitstrekte zover hij kijken kon. Hij richtte zich tot zijn onderbevelhebbers en zei: „Alle forten en versterkingen, die we op onze veroveringstocht zijn tegengekomen, hebben we overmeesterd. Daarom zal ook deze muur ons niet tot staan kunnen brengen. Maar om niet te lang opgehouden te worden ingeval de aanval niet direct succes mocht hebben zal ik verkenners uitsturen, die moeten nagaan hoe lang de muur is. In het ongunstigste geval kunnen we er dan altijd nog omheen trekken."

Acht dagen lang belegerde Koeblai Khan de Chinese muur, maar zijn aanvallen werden stuk voor stuk afgeslagen. Toen kwamen zijn verkenners terug en berichtten hem, dat, hoe ze ook gezocht hadden, ze nergens het begin of het einde van de muur hadden kunnen ontdekken. „Wat?" riep de Tartaarse heerser uit, „willen jullie beweren dat deze muur geen begin en geen einde heeft?" Weer stuurde hij zijn paard naar de heuveltop, vanwaar hij neerkeek op de muur. Voor de eerste keer in zijn leven moest hij toegeven dat hij verslagen was. Onwillig gaf hij bevel terug te trekken. (Later veroverde hij China toch.)

De Chinezen, die de muur verdedigd hadden, waren niet verbaasd toen ze de belegeraars zagen aftrekken. Ze wisten immers dat deze muur al meer dan duizend jaar lang had standgehouden.

De Chinese muur bestaat nog steeds. Hij strekt zich uit van Lanchow in het westen, loopt langs Peking en eindigt bij Shankaikwan aan de oostkust. Hij is meer dan duizend kilometer lang.

Meer dan tweeduizend jaar geleden gaf keizer Tsin Shih Hwangti opdracht tot de bouw van deze muur. Toen Koeblai Khan in de dertiende eeuw probeerde de muur te overmeesteren, besefte hij niet dat de keizer de muur juist had laten bouwen als afweermiddel tegen Khans voorouders. Vijfduizend jaar geleden waren China en Egypte de enige beschaafde landen ter wereld. De cultuur van Egypte werd langzamerhand te gronde gericht door barbaarse volkeren uit het Midden- en Verre Oosten; in China echter heerste vrede en leefde men in rust en voorspoed. In het begin van de derde eeuw voor Christus was China het rijkste land van de wereld. Toen kwam uit het noorden het bericht dat Tartaarse en Mongoolse nomadenstammen van plan waren zich van China meester te maken. Keizer Tsin wist dat zijn leger niet in staat zou zijn de reusachtige Tartarenhorden tegen te houden. Daarom peinsde hij over een beter en afdoender vorm van verdediging. Eerst wilde hij op de grens van zijn rijk een aantal burchten bouwen, vanwaaruit de vijand bestookt zou kunnen worden, maar tenslotte verwierp hij dit plan en gaf opdracht tot het bouwen van een grote vestingmuur. Op bevel van de keizer moest iedere Chinees die kon, meehelpen aan de bouw van de muur. Zachtzinnig was men in die dagen bepaald niet. In het hele land werden de mannen en jongens uit de huizen gesleept en gedwongen te werk gesteld. Onder aanvoering van met zwepen bewapende opzichters bouwden ze aan de muur en omdat ze met zovelen waren, vorderde het werk betrekkelijk snel.

Al gauw bleek dat het plan van de keizer een goed plan was geweest. De muur doorstond diverse aanvallen van barbaarse legers en in China bleven vrede en welvaart gehandhaafd. Tot het eind van de negentiende eeuw bleef het rustig in China. Toen deden de Chinezen een vreselijke ontdekking. Via de zee, die hun land aan de andere kant begrensde, waren de eerste Europese handelaars en kooplieden het land binnengekomen en al gauw bleek, dat China wat zijn ontwikkeling betrof eeuwen achter was geraakt op het westen. De vestingmuur was een uitstekend verdedigingswerk geweest, maar tegelijkertijd had hij elk contact met andere landen verhinderd. De eerste ontmoeting tussen China en het westen leidde dan ook prompt tot ruzie en oorlog. De Chinezen weigerden onder andere om zilvergeld als betaling aan te nemen. Wat zij in ruil voor hun goederen wilden hebben was katoen en opium. De Chinese regering verbood het invoeren van opium en het gevolg daarvan was het uitbreken van een reeks oorlogen, die in de geschiedenis bekend staan als de opiumoorlogen.

Maar het was duidelijk dat China op de duur het onderspit moest delven tegen beter ontwikkelde landen als Engeland en Frankrijk. Peking en Canton, de twee voornaamste steden, werden door Britse en Franse troepen bezet en de Chinezen werden gedwongen Hongkong af te staan aan Engeland.

China maakte een zwarte tijd door. Voor het eerst in zijn geschiedenis werd het geregeerd door buitenlanders, die de macht stevig in handen hielden. De omliggende landen maakten van deze toestand gretig gebruik. Rusland nam grote delen van het land in beslag, waaronder de belangrijke havenstad Port Arthur.

In 1937 verklaarde Japan aan China de oorlog. Japanse troepen drongen het land binnen, bezetten grote stroken langs de kust en oefenden controle uit op alle havens. Als Engeland en Amerika vier jaar later niet gedwongen waren geweest Japan de oorlog te verklaren, had China als zelfstandige natie weleens helemaal van de kaart kunnen verdwijnen. De Japanners droomden ervan een wereldrijk te stichten. In plaats daarvan werden ze door de geallieerden verslagen. Maar toen de vrede tussen Japan en de geallieerden getekend was, brak in China opnieuw een oorlog uit. Tien jaren van verwoede strijd volgden tussen de communisten, aangevoerd door hun leider Mao-Tse-Toeng, en de nationalisten onder bevel van generaal Tsjang-Kai-Sjek. In 1949 werden de nationalisten door de communisten uit het land verdreven. Zij trokken zich terug op de voor de kust liggende eilanden Formosa en Quemoy.

Tweeduizend jaar zijn er verstreken sinds de Chinese muur werd opgetrokken. In die tijd zijn de toestanden en de verhoudingen in de wereld ingrijpend veranderd, maar die oude muur staat er nog altijd. Mét de piramiden van Egypte en de tempelruïnes van Athene en Rome behoort hij tot de belangrijkste monumenten uit het verre verleden.

Jenny en de ruimteman

DAAR ZAGEN WE GISTEREN DIE VLAMMEN!
KOM MEE, JEFF, WE GAAN KIJKEN!

HEE, WIJ WILLEN OOK MEE, HOOR!
O, JENNY, IK VIND HET ALLEMAAL ZO ENG!

EVEN LATER BLEVEN ZE VERBAASD STAAN.
EEN GAT! EN HET GRAS IS HELEMAAL VERSCHROEID!

UIT DIT GAT KWAMEN DE VLAMMEN! EN DIE MAN KWAM ER OOK UIT!
DE JONGENS GINGEN NAAR BENEDEN.
KIJK EENS, HIER LIGT EEN STUK METAAL!

WAT GEK! DIT IS GEEN IJZER OF STAAL EN OOK GEEN TIN OF ALUMINIUM!
HEB JE GEEN IDEE WAT HET DAN KAN ZIJN?
ALS IK HET MEENEEM NAAR HUIS, KOM IK ER WEL ACHTER. MAAR HOE IS DIT GAT ONTSTAAN?

HET LIJKT WEL OF HIER IETS ONTPLOFT IS! WAT DENK JIJ ERVAN, JEFF?
IK VIND HET MAAR EEN VREEMDE GESCHIEDENIS, HOOR!

LATEN WE EERST DAT STUK METAAL BIJ JOU THUIS GAAN ONDERZOEKEN, KEN!
GOED IDEE! KOM MEE, JONGENS, DAN GAAN WE!

NA EEN TIJDJE, BIJ KEN THUIS...
HM, HET IS MOEILIJKER THUIS TE BRENGEN DAN IK DACHT!
EN TOCH GELOOF IK DAT DIT STUK METAAL ONS EEN EIND OP WEG ZAL HELPEN!

Het zwarte veulen

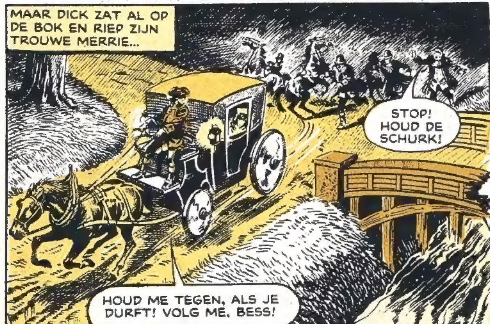
LUCY EN WILL DERRING HADDEN EEN VRIEND GEVONDEN IN DICK TURPIN, EEN JONGE STRUIKROVER. DEZE HAD HET LEVEN GERED VAN LUCY'S PAARDJE, HET VEULEN VAN ZWARTE BESS. HIJ DEED DE KOETS STILHOUDEN, WAARIN LUCY EN WILL ZATEN, DIE GEARRESTEERD WAREN, OMDAT ZE DICK GEHOLPEN HADDEN...

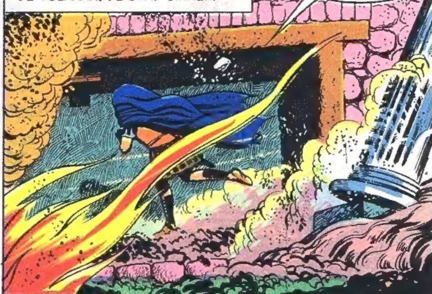
EN WEG WAS DICK TURPIN! LUCY EN WILL GINGEN WEER TERUG NAAR BARNY CRUNCHERS KERMIS EN HUN VEULEN TOBY. ZIJ WISTEN NIET OF ZIJ HUN DAPPERE VRIEND OOIT NOG EENS TERUG ZOUDEN ZIEN...

De slavenkoopman van Pompeï

MARCUS VALIA EN ZIJN VRIEND KELTON BEVONDEN ZICH JUIST IN POMPEÏ TOEN DE VESUVIUS TOT UITBARSTING KWAM. DE RAMP HAD DE VOLLEDIGE ONDERGANG VAN POMPEÏ EN ENKELE ANDERE PLAATSEN TOT GEVOLG. BIJ REDDINGSPOGINGEN KWAM DE VLOOTCOMMANDANT PLINIUS LATER BIJ STABIAE OM HET LEVEN.

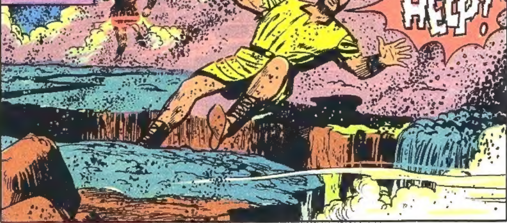

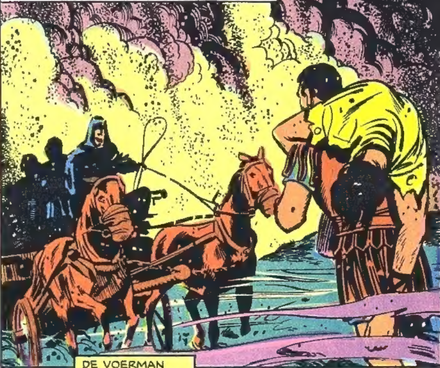

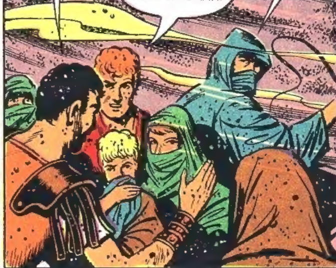

MARCUS AARZELDE GEEN OGENBLIK EN TROK DE MAN WEG VAN DE GEVAARLIJKE PLAATS...
HIJ VERLIEST HET BEWUSTZIJN! IK MOET HEM MEENEMEN.

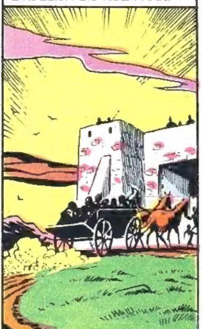

MET DE DOOR ANGST VERLAMDE BARSIUS OP ZIJN SCHOUDERS WILDE MARCUS OPNIEUW EEN SCHUILPLAATS ZOEKEN, TOEN...
STEMMEN EN HOEFGETRAPPEL!

HET VOLGENDE MOMENT DOEMDE EEN DOOR TWEE PAARDEN GETROKKEN WAGEN MET VLUCHTELINGEN VOOR HEM OP.

HULPVAARDIGE HANDEN TROKKEN MARCUS EN DE BEWUSTELOZE BARSIUS OP DE WAGEN.

KELTON! EN DAAR ZIJN OOK MILJA EN UDON! GELUKKIG!
OP WEG NAAR DE BERG KWAMEN WE UDON EN ENKELE ANDERE VLUCHTELINGEN TEGEN. WE WILLEN PROBEREN NAAR DE PLAATS NOLA TE GAAN.
DAAR LIGT ONZE ENIGE KANS! WE KUNNEN NIET OVER ZEE ONTKOMEN; DIE IS TE ONSTUIMIG!

DE VOERMAN VAN DE WAGEN, DIE EEN INWONER VAN DIE STREEK WAS, KENDE VELE KLEINE WEGGETJES, DIE NAAR NOLA LEIDDEN. MAAR AARDVERSCHUIVINGEN HADDEN HET LANDSCHAP GEWIJZIGD. ONDER DE MEEST MOEILIJKE OMSTANDIGHEDEN MOESTEN ZE PROBEREN NOLA TE BEREIKEN.
WE ZIJN VERLOREN!
MOED HOUDEN!

VOLKOMEN UITGEPUT KWAMEN ZE DE VOLGENDE DAG EINDELIJK BIJ NOLA AAN!

DE TIJDING VAN PLINIUS' DOOD WIERP EEN SCHADUW OVER DE GELUKKIGE HERENIGING VAN DE VRIENDEN. BARSIUS WERD AAN DE AUTORITEITEN UITGELEVERD; HIJ ZOU ZIJN GERECHTE STRAF NIET ONTGAAN!
DE SLAVENKOOPMAN VAN POMPEÏ HEEFT ZIJN DOEL NIET BEREIKT. WAAROM SOSIUS RESTITUTUS, DIE TOCH EEN RIJK MAN MOET ZIJN GEWEEST, ZICH MET SLAVENHANDEL HEEFT BEZIGGEHOUDEN ZAL WEL ALTIJD EEN RAADSEL BLIJVEN. MISSCHIEN HAD HIJ GROTE SCHULDEN GEMAAKT, DIE HIJ OP DIE WIJZE WILDE AFLOSSEN!
LATEN WE BLIJ ZIJN, DAT DIT AVONTUUR ZO GOED IS AFGELOPEN!
Einde

Dick Gorter

De stropers

„Nou, dan hebben we het weer gehad voor vandaag," zuchtte Pim Dekkers en leunde lui tegen een grote denneboom. „Het eten smaakte prima." Hij keek de kring rond. „Zo, Kees en Simon gaan maar met mij mee hout hakken, dan kunnen Theo en Hans intussen de afwas doen. Laten we meteen maar beginnen, want het begint al donker te worden."

De zon was al half achter de horizon verdwenen en een frisse nachtwind was opgestoken. De vijf jongens stonden op, rekten zich uit en begonnen aan hun taak.

De drie tenten stonden op een open stuk tussen hoge dennebomen. Pim groef het regengootje om de tenten nog wat dieper uit en borg toen zijn kampschopje op. Daarna haalden ze hun bijlen te voorschijn en togen op weg. Een half uur later kwamen ze met een flinke voorraad hout terug.

„Leg dat grote stuk plastic er maar overheen," raadde Kees aan. „Je weet nooit of het vannacht gaat regenen en dan hebben we voorlopig niets aan dat hout."

Pim knikte, deed wat Kees zei en legde tenslotte een paar grote stenen op de randen, zodat het plastic niet kon wegwaaien. „Daar kan niets mee gebeuren," zei hij tevreden. Theo en Hans waren intussen met de afwas klaargekomen en voegden zich bij de drie anderen. „Die pannen zijn een wanhoop," zei Hans, „zelfs al smeer je er van tevoren dik groene zeep op, dan nog moet je erop boenen alsof je leven ervan afhangt. Trouwens, we hebben niet veel groene zeep meer."

„Geeft niet. Morgen gaan we toch naar het dorp, dan halen we meteen een pot."

De jongens gingen naar hun tenten en tien minuten later was het kamp klaar voor de nacht. Pim gooide wat zand op het vuur, dat met grote rookwolken doofde. Simon vulde de twee stormlantaarns bij en stak ze aan. „Ziezo, dat is dat. Hoe laat is het nu?"

„Eh. . . tien over negen. We zouden eigenlijk wel naar bed kunnen gaan. We hebben vandaag een boel gedaan."

„Zeg," zei Kees geschrokken, „ik heb vergeten die ansichtkaarten op de bus te doen."

„Nou, dat doe je dan morgen maar. Het komt niet op een dag aan."

„Gaan we morgen weer naar de Piramide?" vroeg Theo.

„Och, we moeten toch in Austerlitz zijn, dus waarom niet? Ik vind het er wel leuk."

De een na de ander kroop zijn tent binnen. Pim en Hans, die samen een tent deelden, gingen ook naar binnen en begonnen zich uit te kleden. Uit een van de andere tenten klonk het geluid van een saxofoon. Pim stak zijn hoofd naar buiten en riep: „Hee, doe die radio eens uit."

„Och, het is net zo mooi," was het antwoord.

„Morgen kun je weer luisteren, nu gaan we slapen."

„Ik zoek wel wat anders op," zei Kees, van wie de radio was. Even later weerklonk een verschrikkelijk gekrijs uit zijn tent. „Kees," riep Pim, „wat is dat nou weer?"

„Een zangeres. Vind je haar niet geweldig?"

„Nee, beslist niet. Doe alsjeblieft dat ding uit en ga slapen."

Mopperend draaide Kees de knop om en een paar minuten later was het kamp in diepe rust.

Tegen tweeën die nacht werd Hans wakker van het gekraak van een tak. Hij wreef de slaap uit zijn ogen en luisterde aandachtig. Weer kraakte er een tak. Hans stootte Pim aan. „Daar loopt iemand," fluisterde hij. „Als je het mij vraagt is hij niet veel goeds van plan. Hij loopt heel zachtjes."

Pim was meteen klaar wakker. „Ja," zei hij, „ik hoor het ook." Hij trok zijn broek, trui en schoenen aan en kroop

voorzichtig de tent uit, gevolgd door Hans. Buiten was het doodstil. De wind ruiste zacht door de toppen van de bomen en de maan scheen.

„Het is weg," fluisterde Hans.

„Ssst. Zie je daarginds niks? Daar tussen de bomen?"

Hans tuurde in de verte en keek toen Pim aan. „Een. . . lichtje," zei hij.

„Ja, en het beweegt niet. Wat zou dat kunnen zijn?"

„Er staat daar geen huis. . ."

„Nee, er staan hier in de omgeving bijna helemaal geen huizen. Kom mee, ik wil er meer van weten."

Voorzichtig liepen ze in de richting van het geheimzinnige lichtje. „Kijk uit, dat je niet op een dode tak trapt," fluisterde Pim. Opeens keek hij met een verschrikt gezicht Hans aan. „Er liep iemand, maar waar is hij nou?"

„Hier," zei een harde stem. „Blijf staan, jullie."

Geschrokken bleven ze staan. Uit het bos kwam een lange man te voorschijn

Er waren nog enkele mannen. Een van hen droeg een lichtbak.

„Stropers," fluisterde Hans.

„Goed geraden," zei de man. „Jongens, kijk eens wie we hier hebben: twee jeugdige spionnen, die ons wilden verraden."

„Verraden? Wat? We wisten niet eens dat jullie hier waren."

„Nog niet, nee, maar jullie waren aardig op weg om het te ontdekken. Als ik niet zo goed uit mijn ogen had gekeken, dan hadden jullie mooi de heleboel kunnen verklappen."

Nu werd Pim kwaad. „En als u niet zo hard op die takken had getrapt, zouden wij niet wakker geworden zijn en was er niets aan de hand geweest."

„Zeg, Hein, is dat zo?" vroeg de man met de lichtbak. Naast hem op de grond lagen een paar zakken.

„Hè? Och. . . ja, maar wat doet dat ertoe? Ik heb ze gesnapt en we houden ze hier tot we klaar zijn."

„Waren ze met zijn tweeën?"

„Met zijn tweeën? Eh. . . nee, dat zal wel niet. Er stonden in het geheel drie tenten."

„Hier," zei een harde stem. „Blijf staan, jullie."

„Zo, daar zijn jullie dan, hè? De boel bespioneren, dat kunnen jullie. Maar dat zal je niet gladzitten. Vooruit, lopen. En probeer niet te ontvluchten, want. . ."

Hij liet een revolver zien.

„Dacht u dat ik bang was voor dat ding?" vroeg Hans.

Als antwoord kreeg hij een harde draai om zijn oren. „Niet zo brutaal, jij, en doorlopen. Ik heb geen zin om alles twee keer te zeggen."

„Dat moet je me nog eens lappen," zei Hans, „dan. . . dan. . ."

„Dan nog niets. Loop door."

Na enige tijd kwamen ze bij het lichtje.

„Sufferd. Heb je daar dan niet op gelet?"

„Die andere jongens zijn niet wakker geworden. Daar heb ik wel op gelet."

„Niet wakker geworden? Niet toen jij er was, maar misschien later wel. Ga kijken. Jij, Gerrit, ga met hem mee."

Toen de twee mannen bij de tenten kwamen, waren ze alle drie leeg. .

Hoe hij wakker geworden was wist Simon niet, maar plotseling wás hij het. Hij zuchtte diep en stak zijn hoofd buiten de tent. Meteen was hij klaar wakker. Wat was dat nou? Waar gingen Pim en Hans in vredesnaam naar toe? Vlug maakte hij Kees, die bij hem in de tent sliep, wakker.

„Pim en Hans gaan ervandoor. Kijk, daar gaan ze. Hee, wat is dat? Een man. . . een man gaat ze achterna. Daar moet ik het mijne van hebben. Kom mee, we zullen Theo wakker maken. Nee, wacht maar, ik doe het wel."

Vijf minuten later stonden de drie jongens voor hun tenten.

„Wat doen we nou?"

„Erachteraan natuurlijk," zei Simon, „en wel zo gauw mogelijk. Nee, niet dezelfde weg nemen, dat is gevaarlijk. We weten niet wat er aan de hand is."

Voorzichtig slopen de jongens tussen de bomen door in de richting waarin ze Pim en Hans hadden zien verdwijnen.

„Kijk uit," fluisterde Kees. „Daarginds zie ik iets. Een lichtje."

Even later bereikten ze een stukje open terrein. Tot hun schrik en verbazing zagen ze Pim en Hans bij een stelletje onguur uitziende kerels staan. Ze luisterden aandachtig naar wat er gezegd werd.

„. . .en zo liepen jullie in de val. Had je maar beter uit moeten kijken, joch." De man met de lichtbak voerde het woord.

„Jij schijnt nogal zeker van jezelf te zijn," zei Hans.

De man gromde iets en riep: „Houd je brutale mond, jij."

„Ik zie niet in waarom. Jullie hebt het recht niet om ons vast te houden, wij zijn vrije burgers. . ."

„Ha, ha, ha, en nu zijn jullie gevangen burgers," lachte de man en de anderen schaterden het uit.

„Pst, Simon, ik ga de boswachter waarschuwen. Hij woont hier niet ver vandaan. Houden jullie die kerels in de gaten en volg ze desnoods. Maar zet wel een spoor uit, anders weet ik niet waar jullie heen zijn."

Even later werd hij door het nachtelijk duister opgeslokt en was verdwenen. „Als hij maar geen domme dingen uithaalt," zei Simon tegen Theo. „Het is nou eenmaal zo'n doldrieste figuur."

Op dat ogenblik kwamen uit het bos twee mannen te voorschijn. „En?" vroeg de man met de lichtbak, die de baas scheen te zijn.

„Verdwenen. Allemaal."

„Wát? Verdwenen? Je hebt weer eens wat stoms uitgehaald, uilskuiken."

„Maar ik . ."

„Niks te maren. Je bent een grote sufferd." Hij wendde zich tot Pim. „Met z'n hoevelen waren jullie?"

„Gaat je niks aan," antwoordde deze. Meteen kreeg hij een oorvijg. Met een kreet van pijn greep hij naar zijn hoofd.

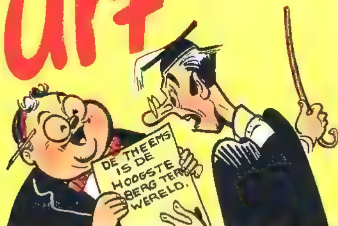
„Nou. . . met z'n hoevelen?"

„Ja, nou hoef je er helemáál niet meer op te rekenen dat ik mijn mond opendoe. Je kunt. . . je kunt voor mijn part. . ."

„Met z'n hoevelen vroeg ik," schreeuwde de man

Vervolg op blz. 14

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

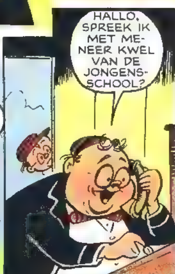

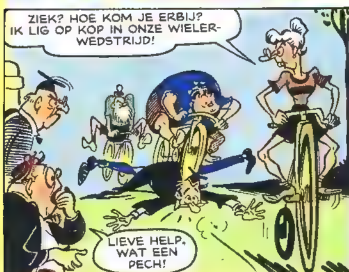

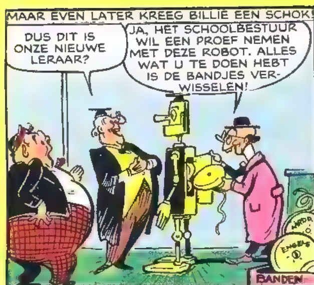

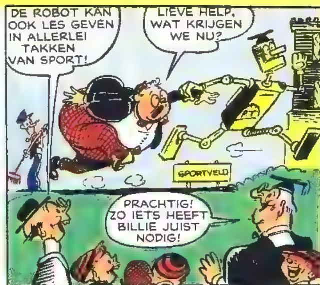

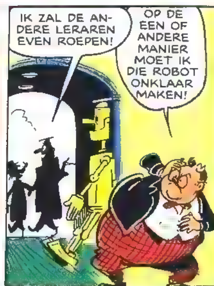

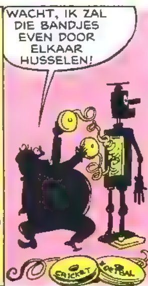

MAAR EVEN LATER KREEG BILLIE EEN SCHOK!
DUS DIT IS ONZE NIEUWE LERAAR?
JA, HET SCHOOLBESTUUR WIL EEN PROEF NEMEN MET DEZE ROBOT. ALLES WAT U TE DOEN HEBT IS DE BANDJES VERWISSELEN!
ENGELS
BANDEN

DE ROBOT WERKT DAN ALS NORMALE LERAAR!
SLAG BIJ WATERLOO 1815!
OPLETTEN, JIJ!

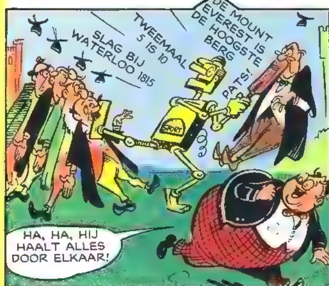

DE ROBOT KAN OOK LES GEVEN IN ALLERLEI TAKKEN VAN SPORT!
LIEVE HELP, WAT KRIJGEN WE NU?
SPORTVELD
PRACHTIG! ZO IETS HEEFT BILLIE JUIST NODIG!

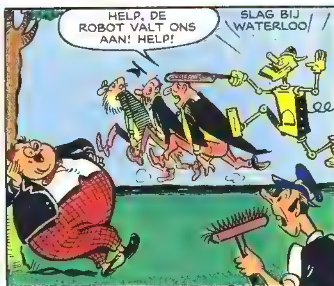

KIJK EENS AAN! NU GEEFT HIJ EEN NUMMERTJE BOKSEN WEG!
O, WAS MENEER KWEL MAAR TERUG!

IK ZAL DE ANDERE LERAREN EVEN ROEPEN!
OP DE EEN OF ANDERE MANIER MOET IK DIE ROBOT ONKLAAR MAKEN!

WACHT, IK ZAL DIE BANDJES EVEN DOOR ELKAAR HUSSELEN!
CRICKET
VOETBAL

DE ANDERE LERAREN WAREN AL EVEN VERBLUFT BIJ HET ZIEN VAN DE ROBOT.
HIJ GAAT NU CRICKETLES GEVEN! LET OP, HEREN!
KLIK!

TWEEMAAL 5 IS 10
SLAG BIJ WATERLOO 1815
DE MOUNT EVEREST IS DE HOOGSTE BERG
PATS!
HA, HA, HIJ HAALT ALLES DOOR ELKAAR!

HELP, DE ROBOT VALT ONS AAN! HELP!
SLAG BIJ WATERLOO

GEEN ANGST, HEREN! IK ZAL HEM ONSCHADELIJK MAKEN!
BANG!

VRIEND KWEL, U BENT EEN HELD! ALS BELONING NEEM IK U WEER ALS LERAAR VAN DEZE SCHOOL AAN!
DANK U, MENEER! HET EERSTE DAT IK GA DOEN IS DEGENE OPSPOREN DIE MIJ DESTIJDS OPBELDE ALS DOKTER PIL!
HA, HA, DAT LUKT HEM NOOIT!

ZEG, BILLIE, TOEN JIJ LAATST MENEER KWEL MOEST BELLEN, HEB JE BIJ MIJ GELD GEWISSELD, MAAR DEZE MUNT IS VALS!
AHA, DAAR HEBBEN WE DIE ZOGENAAMDE DOKTER AL!

TERUG NAAR DE KLAS, BILLIE!
DAAR BEGINT HET LIEVE LEVEN WEER!

De stropers

Vervolg van blz 11

„Zeg, hee, schreeuw niet zo. Moet de halve wereld ons horen?" riep een van de mannen.

„Met hoeveel?" siste de man en kwam op Pim af, die rustig bleef staan.

„Ga naar de tenten en tel de slaapzakken," zei Pim kwaad, „dan weet je het meteen."

De man grijnsde. „Dat is nog niet zo'n gek idee. Hein en Klaas, ga terug naar die tenten en tel de slaapzakken. Vooruit, want we hebben niet veel tijd. Die andere knullen kunnen intussen de politie wel zijn gaan waarschuwen."

„Je moest eens weten hoe dicht die knullen in de buurt waren," grinnikte Simon, „en je hebt nog gelijk ook."

„Stil nou. Het minste geluid kan ons verraden en dan zijn we veel verder van huis."

De man met de lichtbak begon weer te spreken. „Als jullie vrienden de politie gewaarschuwd hebben, dan krijgen ze ons toch nog niet. We zijn wel vaker aan ze ontsnapt. En desnoods schieten we."

„Wat zijn we flink," zei Pim. Dit kostte hem weer een oorvijg.

„Die brutale mond van jou bevalt me helemaal niet," zei de man. „In het vervolg praat je alleen als ik je daar toestemming voor geef. Anders krijg je een prop in je mond."

„Een prop? Nou, dat doe je dan maar Dacht je soms dat ik mijn mond hield voor een stelletje stropers?"

„Pim, doe niet zo stom," siste Hans. „daar schiet je niets mee op."

„Zo, dat is dat," grijnsde de man. „Wees verstandig en doe wat ik zeg."

Het bleef nu even stil op de open plek. Toen kwamen de twee mannen het bos uit.

„Ze zijn met zijn vijven," zei Hein, „er zijn er dus drie vandoor."

„Hierheen. . . of naar de politie," zei de man met de bak. „In ieder geval wordt het voor ons hier te gevaarlijk, dat is iets dat zeker is. We zullen dus maar vertrekken. Kom op, jullie gaan met ons mee. Kun je ons gezelschap houden," grinnikte hij.

„Wat doen we nou?" fluisterde Simon. „Nou wordt het moeilijk. Als Kees nou maar opschiet. Hij kan makkelijk zeggen: zet een spoor uit, maar hoe fiks je dat als het stikdonker is?"

„Och, de maan schijnt."

„Daarom moeten we juist extra-voorzichtig zijn."

Ze kropen zo voorzichtig mogelijk achteruit uit de struiken. Toen stonden ze beiden op het pad en liepen snel een eind verder waar ze zich achter een boom verscholen. „Hier moeten ze langs komen," fluisterde Simon. Ze wachtten een volle minuut en Simon kreeg gelijk. De hele groep liep langs hen heen zonder hen op te merken en sloeg toen een bocht om.

„Erachteraan," zei Simon, „en sporen uitzetten zo goed we kunnen. We zullen een dubbel spoor uitzetten, dan is er des te meer kans dat Kees het zal opmerken."

„Niet meer nodig," zei een stem. Tot hun grote vreugde zagen ze Kees uit het donker te voorschijn komen. Achter hem kwam een onbekende man.

„Dit is de boswachter," zei Kees. „Het heeft me reusachtig veel moeite gekost om hem mijn verhaal te doen geloven. Het klonk allemaal nogal ongeloofwaardig, dat moet ik toegeven. Maarre. . . waar zijn ze nou?"

De twee jongens legden de situatie aan de boswachter uit. De man legde zijn geweer over de schouder en zei: „Nou, waar wachten we dan nog op? Erachteraan." Hij haalde een fluitje uit zijn zak, floot erop en meteen kwamen er zeven mannen uit het bos, allemaal met een geweer bij zich. Ze gingen met zijn allen in de richting waarin de stropers verdwenen waren. Een paar minuten later beval de boswachter: „Daar heb je ze. Omsingelen."

Ze wachtten een volle minuut en Simon kreeg gelijk.

Weer een paar minuten later kwam hij via een omweg vlak voor de stropers te staan en riep: „Handen omhoog, jullie. En probeer niet te vluchten, want jullie zijn omsingeld."

De man met de lichtbak gromde iets en riep: „Ieder voor zich."

De stropers holden alle kanten uit. Simon zag er een op zich afkomen en dook naar de benen van de man. Met een klap sloeg deze tegen de grond. Nu was het overal om hem heen een wild toneel van vechtende mannen. Er heerste algemene verwarring en sommigen van de stropers gingen in het donker elkaar te lijf. Toen klonk het bevel: „Stop. Ze zijn gevangen."

De mannen met de geweren kwamen te voorschijn en hielden hun wapens op de stropers gericht.

„Een mooie vangst," zei de boswachter. „Wat je noemt een fijn stel. Nou, jullie zullen de frisse lucht wel voor een tijdje moeten missen, denk ik zo."

De man met de lichtbak keek woest naar de jongens. „Ik krijg jullie nog weleens een keer," gromde hij.

„Dan moet je wel vlug zijn," zei Pim.

„Vooruit, lopen," beval de boswachter. „En gooi die bak maar op de grond. Ja, die geweren ook. Ik ben benieuwd of jullie daar een vergunning voor hebben, maar dat zoeken we wel uit. Hee, daar, gooi die zakken ook maar neer. Zo te zien zit er een aardige hoeveelheid wild in. Vooruit."

De stropers werden door de helpers van de boswachter weggevoerd. De boswachter zelf keerde zich tot de jongens en zei: „Nou jullie nog. Ik moet van ieder van jullie naam, adres en leeftijd hebben, maar het is misschien beter als ik morgen even bij jullie langs kom. Ga nu maar gauw naar jullie tenten terug en probeer nog wat te slapen. En voor ik het vergeet: allemaal hartelijk bedankt. We hebben dank zij jullie een mooie vangst gedaan. Tot morgen en slaap ze."

Druk pratend liepen de jongens terug naar hun tenten. „Het was wel op het nippertje," zuchtte Pim. „Ik dacht al dat jullie ons kwijt waren. Toen ik hoorde dat jullie niet meer in de tent waren, dacht ik wel dat jullie ons hadden zien weggaan."

„Alles bij elkaar was het een leuke belevenis, hè? Misschien krijgen we wel een beloning."

„Och, dat is helemaal niet zeker en wat doet het er eigenlijk toe?" zei Pim. „Het prettigste vind ik, dat alles goed is afgelopen."

„Het is goed afgelopen," zei Simon. „We gaan nu slapen en we hoeven morgennacht beslist niet bang meer te zijn voor stropers."

MUG en MIK

In het nummer van de volgende week...

vinden de liefhebbers van vliegen en vliegtuigen weer iets van hun gading. In dat nummer vinden zij namelijk twee kleurenpagina's, waarop staan afgedrukt de *vliegtuigemblemen* van de voornaamste landen ter wereld. Dit in aansluiting op ons vorig artikel over vliegtuigemblemen, waarop wij heel veel reacties hebben binnengekregen. Veel lezers wilden meer van deze emblemen zien; volgende week komen ze aan hun trekken

Ook kun je de volgende week iets lezen over een beroemde baron, die volgens de verhalen een grandioze opsnijder was; in ons artikel „*De waarheid over de baron van Münchhausen*" wordt er meer over hem verteld

Tot slot kondigen we nog een nieuw stripverhaal aan, waarmee we in het volgende nummer beginnen. Het heet „*Naar vreemde landen*" en belooft enorm spannend te worden

Een huis uit het oude Pompeï

Zie onze strip op bladzijde 8 en 9

Dit is een bouwplaat van een huis, zoals ze gestaan hebben in het oude Pompeï. De woonvertrekken waren rondom de binnenplaats of tuin gegroepeerd. Onder de zuilengaanderij waren soms winkels of eethuisjes gevestigd. Het kleine, uitstekende gebouwtje diende als stookhok voor verwarming van het huisbad.

A. Hof en tuin
B. Ingang en winkel
C. Keuken
D. Woonvertrek
E. Woonvertrek
F. Tuinvertrek en opslagplaats
G. Bassins en droogruimte
H. Stookhok
I. Slaapvertrek
J. Slaapvertrek

De bouwbeschrijving vind je op bladzijde 30

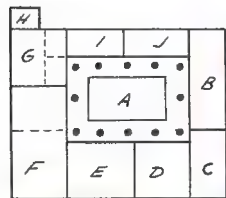
26

28

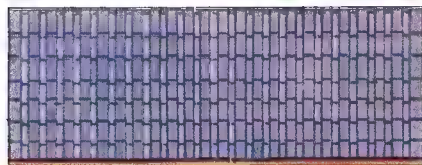
27

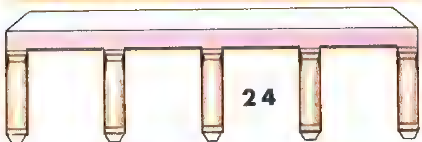
25

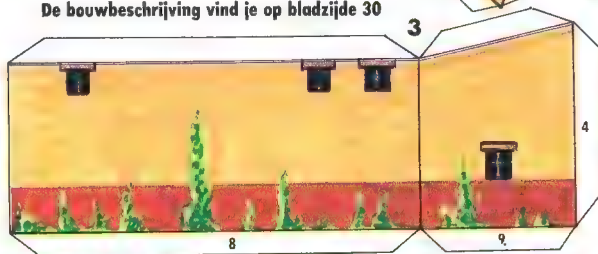
29

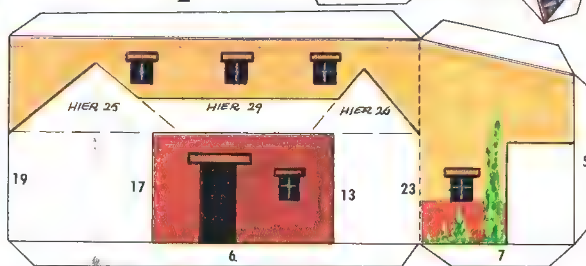

10

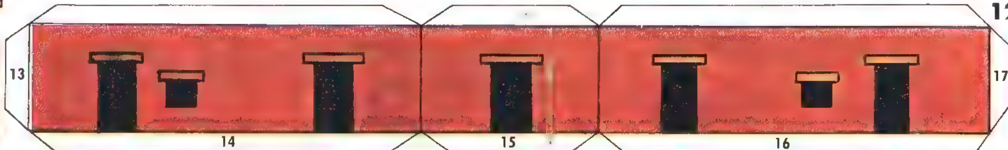

1

8
9
7
6
20
16
14
22
15
21

Map en Mopple

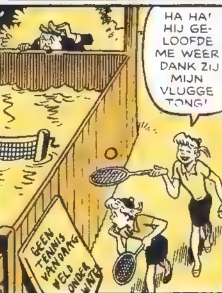

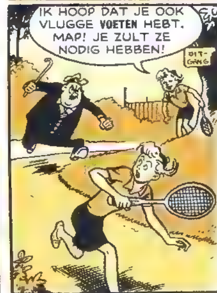

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Chrisje Jansen (14), Zwaluwstraat 14, Wezep (Gld.), wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren en suikerzakjes. • *Dikkie Doeteman (12), Hogehofstraat 11, Oosterhout bij Nijmegen*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Ineke Bollmann (14), F. B. Deurvorststraat 3, Ulft (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd uit Brabant of Limburg. Hobby's: sport en lezen. • *Ans Ketelaar (14), Gendringseweg 12, Azewijn (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd uit Brabant of Limburg. Hobby's: sport, lezen, foto's van zangers en filmsterren. • *Martin Venema (19), Burg. v. Rooyenstraat 490, Hoogezand (Gron.)*, wil corresponderen met meisjes van zeventien tot twintig jaar uit Nederland en België. • *José Smeets (15), Baron de Roselaan 9, Schaesberg (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriend of -vriendin, liefst niet in Limburg. Hobby's: lezen, dansen en sport. • *Karla Nijland (11), Bergweg 27, Hengelo*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend. Hobby: muziek. • *Miek Dingen(15), Hoolstraat A 66a, Eersel (N.-Br.)*,

CORRESPONDENTIEADRESSEN IN JAPAN

Satoru Hasebe (j., 15), 1-22 Odasakaechou, Kawasaki City, Kanagawa, Japan, wil corresponderen met Nederlandse meisjes van zijn leeftijd. Hobby's: vissen, fietsen.
Mitsuko Maeda (j., 15), 81-3 Sashahonmachi, Himeji, Hyogo-Ken, Japan, wil corresponderen met jongens en meisjes van zijn leeftijd. Hobby's: tekenen, postzegels, lezen.
Hiroaki Shimizu (j., 16), 5, 1-Chome, Motoshiocho, Minamiku, Nagoya, Japan, wil corresponderen met jongens en meisjes van zijn leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen.
Naoki Hattori (j., 15), 64 Komatubara Kitamachi, Kita-ku, Kyoto, Japan, wil corresponderen met meisjes en jongens van zijn leeftijd. Hobby's: film, reizen. Ieder, die deze adressen aanschrijven wil, moet dat doen in het Engels.

Marij Buytels (15), Akkerstraat 6, Bladel (N.-Br.) en *Wilma Bröcheler (15), Hofdreef 10, Bladel (N.-Br.)*, willen corresponderen met drie jongens van vijftien of zestien jaar. • *Ria Haak (15), Provinciale weg 100, Haastrecht*, wil corresponderen met meisjes van haar leeftijd. • *Thea Bolk (10), Provinciale weg 98, Haastrecht*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Sylvester Feldberg (18), Irisstraat 6, Alkmaar*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van zijn leeftijd. Hobby's: tekenen en athletiek. • *Harmke Handbergen (14), Busselterweg 23, Havelte (Dr.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Hilda Westerveen, Beukenlaan 22, Havelte (Dr.)*, wil corresponderen met iemand van elf of twaalf jaar, liefst niet in Limburg. • *Fred. Verstegen (16), Bosweg 75, Blerick (L.)*, en *Jan Hermkes (16), Albrecht-Rodenbachstraat 39, Blerick (L.)*, willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd uit Limburg. • *Hilda Dickhoff, Brugmanstraat 15b, Schiedam*, wil corresponderen

Vervolg op bladzijde 26

SPELEND SPEELGOED

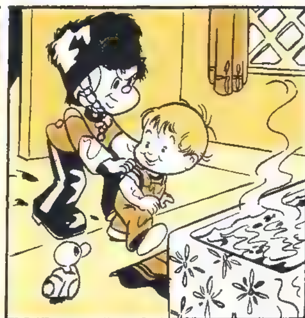

Op een dag was Dollie een eindje gaan wandelen en toen Tommie thuiskwam vond hij een briefje, waarop stond: „Vergeet niet Tim in bad te doen." Tommie ging Tim direct zoeken.

Tim was aan het spelen in een plas. „Hee, kom eens gauw hier," riep Tommie. „Je moet in bad!" Maar Tim zette het op een lopen en toen Tommie achter hem aan ging, viel hij in de plas.

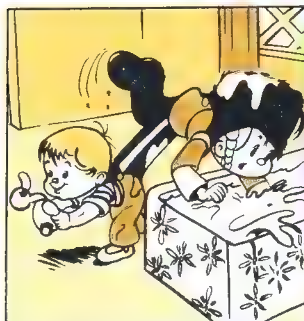

Toen Tommie overeind gekrabbeld was, was Tim verdwenen. Na een tijdje zag hij hem zitten boven op een hoop kolen. „Daar heb ik je," zei hij en pakte hem bij zijn broek vast.

Tommie bracht Tim naar de badkamer. „Nu geen grapjes meer," waarschuwde hij. „Je gaat vlug je bad in!" Op dat ogenblik kreeg Tim zijn rubbereend in de gaten die voor het bad lag.

Tim draaide zich vlug om om hem te pakken en het gevolg was dat Tommie voorover in het bad viel. Het gaf een geweldige plons. Tim moest zó lachen dat hij bijna niet meer bijkwam.

Maar Tommie lachte niet. Toen Dollie thuiskwam zat hij in een handdoek gewikkeld op te drogen, terwijl zijn kleren aan de lijn hingen. Tim was nog even zwart als voorheen!

De schat van Chaparral

David Dixon en Ralph Thompson, beiden van de Daily Chronicle, zijn met hun vriend Vlasto en de fotograaf Harkness in Mexico om iets te weten te komen over een zekere Chaparral, die daar een hele Indianenstam in zijn macht heeft en een schat verborgen houdt. En er is iemand, die Chaparral uitbuit. Ragebol ontmoet een opdringerige heer, Carlos Diaz, die hij even later in de trein weer tegenkomt. Dan ontspoort de trein. De passagiers worden door rovers overvallen, maar de leider van de bende, Porfirio, blijkt een kennis van Vlasto te zijn. Tijdens de tocht naar Porfirio's haciënda valt Ragebol van zijn paard en blijft alleen achter. Hij wordt door Indianen verzorgd en meegenomen naar het dal van de paddestoelengod. Daar ziet hij Chaparral. Later komt ook Vlasto in het dal aan. Het gerucht gaat dat Chaparral een schat onder de Indianen zal verdelen. Intussen ontmoeten Dixon, Harkness, Porfirio en Lorenzo enige mannen van een Amerikaanse televisiemaatschappij. Dixon gaat als verstekeling mee in hun wagen. Intussen worden de Indianen door Chaparral opgezweept.

De vikings maakten er inderdaad gebruik van om krijgshaftiger te kunnen vechten," zei Vlasto.

,,Te vechten?" echode de Ragebol. ,,Maar dat zal hier toch niet het geval zijn? Dit is toch alleen maar een soort bijeenkomst? Bovendien hebben de Indianen geen wapens."

Vlasto haalde de schouders op. Een hevig geschreeuw onderbrak het gesprek. Chaparral was opnieuw in de opening van de rots te voorschijn gekomen, die blijkbaar leidde naar een ondergrondse tempel. Opnieuw begon hij te praten tegen de Indianen en opnieuw werd het poeder uitgedeeld.

Helemaal achter in de menigte maakten Vlasto en de Ragebol zich zo klein mogelijk. Iedere keer dat een van de helpers in hun nabijheid kwam, bukten ze zich, en langzamerhand leek het alsof de Indianen het te druk hadden met hun ritueel om zich nog met de vreemdelingen bezig te houden. Zelfs Juarez was hen vergeten en zat een paar meter verderop met de anderen mee te schreeuwen: ook nam hij deel aan de begroeting, iedere keer als Chaparral te voorschijn kwam.

Maar de laatste keer dat een van de helpers met de kom rondging, zag de Ragebol opeens dat Juarez net deed alsof hij de amanita inslikte. Hij viel precies als de anderen op de knieën en nam de amanita in de palm van zijn hand, maar nadat de helper was doorgelopen, gooide hij het poeder vlug achter zich.

De Indiaan merkte dat de Ragebol het gezien had en hij keek verlegen een andere kant uit. De Ragebol zag nu ook dat hij zich toch wel een beetje normaler gedroeg dan zijn metgezellen. Ofschoon hij deed alsof hij even opgewonden was als de anderen, was het duidelijk te zien dat hij toneel speelde.

Een paar minuten later kwam Juarez bij de Ragebol en Vlasto zitten.

,,Wordt de schat nu al gauw geopenbaard?" vroeg Vlasto, met een blik op de reeds donkerder wordende hemel. De Ragebol keek ook naar de lucht en zag tot zijn verbazing dat het al avond werd ondanks de hitte waren de uren onge-

merkt voorbijgegaan, zozeer was hij verdiept geweest in het vreemde schouwspel.

,,Ja, señor, al heel gauw," antwoordde de jongeman fluisterend. ,,U heeft gelijk. Hier wordt iets duivels uitgebroed. U heeft niet alles kunnen verstaan wat Chaparral gezegd heeft. Heel vaak gebruikt hij de oude taal, die niemand kan verstaan, behalve wij. Ik ben bang dat hij onze mensen iets vreselijks wil laten doen, dat tot grote ellende zal leiden. . ."

Vlasto knikte ernstig. ,,Daar ben ik ook bang voor," zei hij. ,,Maar laat ik je dit zeggen: ik wil niet dat jouw volk in gevaar of in ellende gebracht wordt."

,,Neem jij nooit iets van de amanita in, Juarez?" vroeg de Ragebol.

,,Nee, señor. Ik geloof dat dit iets heel verkeerds is. Ik vertelde u gisteren dat ik er niet zeker van was dat Chaparral machtig was en dat zijn schat iedereen kon beïnvloeden. Nu ik naar hem geluisterd heb, weet ik dat ik hier niet aan mee kan doen. Want dan zou ik aan iets meewerken dat slecht is."

,,En de schat, Juarez?" Vlasto boog zich gretig naar voren: ,,Weet je nu al, wat dat is?"

,,Nee, señor. Pas bij volle maan zal de schat worden geopenbaard en tegelijkertijd verdeeld."

,,Wat wil Chaparral de mensen toch laten doen?"

,,Ik weet het niet. Maar als mijn volk Chaparral blijft volgen, zal er zeker iets verschrikkelijks gebeuren."

Vlasto pakte de jongeman bij de arm. ,,Luister, Juarez! We moeten die schat vinden. We moeten voorkomen dat hij verdeeld wordt. We moeten jouw mensen laten zien dat Chaparral hen misleiden wil, dat hun paddestoelengod verkeerde dingen van hen wil."

Juarez rukte zijn arm los en keek zenuwachtig naar de schreeuwende menigte, die wat lager op de helling zat.

,,Ik weet wel dat Chaparral slecht is, señor, maar ik ben bang dat hij erg veel macht heeft."

,,Bevindt de schat zich onder de rots in de tempel achter de paddestoelengod?" vroeg Vlasto. ,,Weet je, hoe we daarin kunnen komen?"

Juarez schudde zijn hoofd, maar gaf geen antwoord.

,,Er zijn drie ingangen naar de tempel van de paddestoelengod," hield Vlasto aan. ,,Je weet dat jouw mensen het soms hebben over de tempel met de drie deuren."

,,Ja, ja, señor." Juarez beet zich zenuwachtig op de lippen. ,,Dat is zo. Maar ik kan u daar niet heen brengen. Dan zijn we ten dode opgeschreven. Die plek mag men niet betreden."

,,Als we er niet heen gaan, zijn we misschien ook wel ten dode opgeschreven," antwoordde Vlasto. ,,En misschien jouw hele volk ook. Wat betekent meer voor je? Je eigen veiligheid of het welzijn van je hele volk?"

,,Nee, nee, señor, vraag het me niet, dat smeek ik u! Ik kan het niet doen!"

,,Luister eens, Juarez," zei Vlasto, terwijl de Ragebol gespannen toekeek ,,Herinner jij je nog wel dat jij een keer bent gebeten door het gilamonster?"

Juarez hief met een ruk zijn hoofd op en keek Vlasto aan. Toen staarde hij beschaamd naar de grond. ,,Dat weet ik nog heel goed, señor. Toen hebt u mij het leven gered."

,,En wat herinner je je nog meer?" hield Vlasto meedogenloos aan. Zachtjes vertelde hij aan de Ragebol, dat een gilamonster een heel erg vergiftige hagedis was.

,,Toen zei ik dat ik u zo dankbaar was, dat ik alles voor u zou willen doen, señor," antwoordde de jongeman

,,Nou dan, Juarez," zei Vlasto vastberaden, ,,dan vraag ik je nu om mij de tempel van de paddestoelengod binnen te leiden." ,,Ik zal het doen, señor," antwoordde Juarez en zijn stem klonk opeens volkomen rustig.

HOOFDSTUK XVII

In het hol van de leeuw

Toen de nacht gevallen was, was de razernij van de Tarahumara's niet meer om aan te horen. Een haast oorverdovende golf van juichende opwinding vervulde de lucht en nam in sterkte toe, naarmate de maan hoger boven de rotsige horizon verscheen.

,,Tegen de morgen wordt het volle maan," zei Juarez. ,,Dat duurt nog een paar uur."

Niemand lette op hen, toen ze heimelijk langs de kant van het dal slopen

Onder aanvoering van Juarez maak-

Tussen de rotsen zochten ze hun weg in de richting van het reusachtige afgodsbeeld.

ten ze een lange omweg teneinde uit het gezicht van de menigte te komen, waarna ze verderop in het ravijn wilden afdalen om vandaaruit een van de openingen in de rots te bereiken.

Terwijl ze langs de helling slopen, waarbij ze wel oppasten dat ze niet gezien werden, scheen het plotseling alsof de schreeuwende menigte wat rustiger werd. Dit kwam doordat de heuvel het geluid tegenhield.

,,Tjongejonge,'' zei de Ragebol, even stilstaand om van dit ogenblik van rust te genieten. ,,Ik ben blij dat ik dat kabaal een poosje niet hoef aan te horen. Je zou er een punthoofd van krijgen.''

,,Je hebt gelijk, Ragebol,'' zei Vlasto en hij wiste zich het voorhoofd af. ,,Ik voel me ook aardig geradbraakt, dat mag je best weten.''

Haastig liepen ze Juarez achterna, die, nu hij eenmaal een besluit had genomen, stug doorwerkte aan de uitvoering ervan.

Toen ze bijna een kilometer ver weg waren, leidde hij hen weer naar beneden, het dal in. Tussen de door de maan beschenen rotsen zochten ze hun weg in de richting van het reusachtige afgodsbeeld. De enorme stenen paddestoelengod zelf was nu nog niet zichtbaar, maar de schaduw ervan viel onheilspellend dwars over de bodem van het ravijn.

Het was ongelooflijk, dacht de Ragebol maar steeds. De hele geschiedenis was ongelooflijk. En hoe kwam het toch, dat de schat van de god, hoewel niemand hem ooit gezien had en hoewel niemand wist waaruit hij bestond, zo'n buitengewoon grote invloed op iedereen scheen te hebben? Wist Vlasto er meer van of was het alleen maar een gevoel van dreigend onheil, dat hem dreef tot zijn poging om te ontdekken wat het geheim van Chaparral was? ,,Je zult het gauw genoeg weten,'' mompelde de Ragebol grimmig bij zichzelf.

Wat ze toen zagen, maakte dat de Ragebol van verbazing geen woord kon uitbrengen.

Ze liepen nu onder een overhangende rots. Juarez wenkte hen hem te volgen in een nauwe spleet. Eerst leek het alsof deze doodliep, maar plotseling was er een scherpe bocht in het pad. Vlak vóór zich zagen ze een soort deuropening, meer dan twee meter hoog. Hoewel de opening behoorlijk breed was, zouden ze haar op eigen houtje nooit hebben kunnen vinden. Zo goed was ze verborgen.

Nadat ze deze poort waren binnengegaan, kwamen ze al gauw bij een brede stenen trap, waarvan de treden waren uitgesleten door ouderdom. Met zijn zaklantaarn in de hand beklom Vlasto voorzichtig de trap. Met kloppend hart en opmerkzame ogen volgden de anderen hem. Ze voelden zich niets op hun gemak, omdat ze zich er heel goed van bewust waren dat ze zich hier op verboden terrein bevonden. Als ze door Chaparral of een van zijn helpers werden ontdekt, zouden ze ongetwijfeld hun nieuwsgierigheid met de dood moeten bekopen.

Boven aan de trap kwamen ze in een soort portaal, waar verscheidene donkere en onheilspellende gangen op uitkwamen. Met ontzag staarde de Ragebol naar de duistere tunnels. Er ging een rilling door hem heen, toen hij zich afvroeg hoeveel generaties van slavenarbeid het wel gekost moest hebben om dit geweldige bouwwerk in de rotsen uit te houwen.

,,Welke kant zouden we nu uit moeten?'' mompelde Vlasto.

,,Ik kan u niet verder helpen, señor,'' fluisterde Juarez. Zijn adem ging snel en de Ragebol kon aan zijn uitpuilende ogen zien dat het de jonge Indiaan grote inspanning had gekost de paddestoelengod te tarten door zich zo ver in het binnenste van de berg te wagen. ,,Ik wist alleen maar, hoe je naar binnen kunt komen. . .''

,,Eens even kijken,'' zei Vlasto, die zich probeerde te oriënteren, ,,we zijn vanuit het westen naar binnen gegaan. We hebben een bocht gemaakt en nog een bocht, dus we moeten nu weer ongeveer in dezelfde richting staan. Dan moet de paddestoelengod aan de rechterkant zijn. Ik vermoed dat de schat in de onmiddellijke nabijheid van het beeld wordt bewaard. We zullen deze gang in ieder geval eerst eens proberen.''

Vlasto, die zijn zaklantaarn zo min mogelijk gebruikte, liep voorop. Zijn zenuwen tot het uiterste gespannen, volgde de Ragebol hem, die blij was dat hij Juarez achter zich wist. Een keer hoorde hij een ongewoon geluid achter zich. Hij bleef even staan om zich ervan te overtuigen dat alles goed was met Juarez. Hij zag hem weliswaar niet, maar hij nam aan dat de Indiaan er nog was en hij haastte zich verder om niet bij Vlasto

achter te raken. Deze kwam echter juist weer terug.

„De gang wordt daarginds breder," zei hij. „Het lijkt wel of we daar in een soort kelder of kamer komen. Nu kunnen we niet zo erg ver meer van de hoofdingang af zijn. Ik heb het gevoel dat, als er iets te vinden is, het dan hier moet zijn."

„Laten we gaan kijken," fluisterde de Ragebol.

Vlasto ging weer voorop. Opeens viel hij languit voorover. Zijn zaklantaarn viel rinkelend op de grond.

„Wat is dat?" vroeg de Ragebol dodelijk verschrikt.

„Ik ben ergens over gevallen," bromde Vlasto. „Blijf daar even staan. Het voelt net aan als een kist of zo iets. Wacht even, dan zoek ik mijn lantaarn weer op."

De Ragebol hoorde hem over de bodem krabbelen om de lantaarn te vinden. Het scheen een eeuwigheid te duren, vóórdat Vlasto uitriep: „Hebbes!" en de zaklantaarn aanknipte. Het heldere licht scheen door de duistere gang. Nu konden ze zien dat ze in een soort kamer waren gekomen, een ruim, hoog vertrek, dat in de rots was uitgehouwen. Op de muren stonden monsterachtige afbeeldingen, en toen ze er dichterbij kwamen, zagen ze duidelijk, dat dit beeltenissen waren van dezelfde paddestoelengod, die in het ravijn prijkte.

Eindelijk raakte de lichtbundel de grond. Wat ze toen zagen, maakte dat de Ragebol van verbazing geen woord kon uitbrengen. Vlasto echter klakte met zijn tong, alsof het precies was, wat hij had verwacht en gevreesd.

„Dat dacht ik wel," mompelde hij en hij liep naar de kratten en andere voorwerpen toe, die midden in het vertrek stonden. „Daar ben ik dus over gestruikeld!"

„Maar dat zijn wapens!" zei de Ragebol opgewonden en hij vergat in zijn verbazing dat hij zachtjes moest praten. „Geweren! Kogels!"

Hij stak zijn hand in een van de kratten, die allemaal open stonden, en nam er een geweer uit.

„Vooroorlogs fabrikaat," mompelde hij, terwijl hij het wapen bestudeerde bij het schijnsel van de zaklantaarn. „Maar het is als wapen nog best te gebruiken."

„Je kunt er nog altijd mee schieten, Ragebol," zei Vlasto ernstig. Ook hij pakte een van de geweren en verschoof de grendel, die gemakkelijk heen en weer ging.

„Ik was er al bang voor. Ik voelde, dat er zo iets aan de hand moest zijn."

„Maar... is dit dan de schat van de god? Krijgen de Indianen hierdoor een beter leven, zoals Chaparral het ze heeft beloofd?"

„Ja, die arme, domme, misleide dwazen. Ze hebben er geen flauw benul van dat Chaparral ze bedriegt. Ze weten niet dat hij hen opzettelijk in gevaar brengt voor zijn eigen waanzinnige doeleinden."

Maar ofschoon het hem een voldoening was een van de Indianen te kunnen neerslaan...

„Maar wat gaan ze dan doen? Een revolutie ontketenen of zo iets?"

„Ik weet het nog niet, Ragebol. We hebben het geheim van de god ontdekt, maar nu moeten we nog zien te weten te komen, hoe Chaparral deze zogenaamde schat wil gebruiken, en — wat nog belangrijker is — wie de opdrachtgever van Chaparral is."

„Ik ben de opdrachtgever van Chaparral!"

Ze schrokken van de luide, fanatieke stem, die plotseling uit het donker klonk. Vlug draaide Vlasto het licht van zijn zaklantaarn in de richting van de stem. Gespannen stonden ze te luisteren. Plotseling beseften ze dat achter hen ook iets gaande was.

Waar is Juarez? ging het in een flits door de Ragebol heen.

Er was geen spoor van de jonge Indiaan te bekennen. De Ragebol kon alleen maar hopen, dat hij op tijd had kunnen wegkruipen.

Ze waren dus betrapt!

Uit het donker kwamen steeds meer zwijgende gestalten om hen heen staan en toen Vlasto het licht van zijn lantaarn op hen liet schijnen, zagen ze de graniethardе trekken van een twaalftal Indianen.

„Terug, de gang in, Vlasto!" riep de Ragebol. De Indianen bedreigend met het ongeladen geweer probeerde hij naar de gang te komen. Maar ofschoon het hem een voldoening was een van de Indianen te kunnen neerslaan, kon hij tegen zoveel tegelijk niet op.

Hijgend en worstelend vocht hij wanhopig met zijn vuisten en zijn voeten in het donker. Maar aan alle kanten voelde hij grijpende handen. Het geweer werd hem uit de handen gerukt en even later lag hij verslagen op de grond in de stenen gang. Hij ademde moeilijk en keek met afschuw naar de glinsterende ogen van zijn overwinnaars.

Aan het geschuifel verderop in de gang kon hij wel horen, dat het Vlasto ook al niet beter vergaan was. Met bonzend hart en zwoegende longen lag de Ragebol zich daar te kronkelen onder de sterke handen die hem vasthielden.

„Haal toortsen!" riep de barse stem die het eerst gesproken had.

Als gevolg van dit bevel flikkerden er even later lichten langs de rotsige muren. Indianen kwamen achter elkaar aan de kamer binnen, met brandende toortsen in de hand.

Een man in Europese kleren stapte naar voren. Het was de man met het witte pak aan, die de Ragebol in Mexico-City had gezien, dezelfde die in de flat van Vlasto in Londen had ingebroken!

Naast hem stond Chaparral. Zijn donkere gelaat was vertrokken van woede en triomf. Woede omdat de vreemdelingen het hadden gewaagd tot zijn kostbare schat door te dringen, triomf omdat ze gepakt waren.

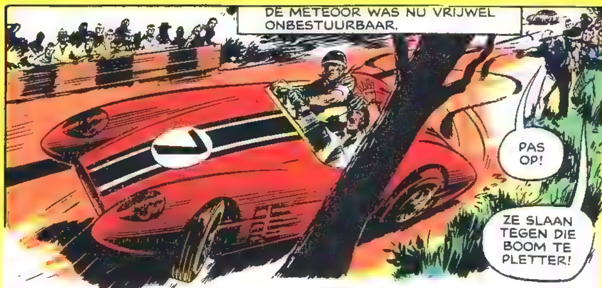
„Goedenavond, señors!" zei de man in het witte pak spottend, terwijl hij neerkeek op de hulpeloze gestalten van de Ragebol en Vlasto. „De eerste keer dat we elkaar hebben ontmoet, was de situatie net andersom. Toen lag ik verslagen op de grond en keken jullie triomfantelijk op me neer. Maar we zijn nog nooit behoorlijk aan elkaar voorgesteld. Laten we dat eerst eens doen. Jullie namen weet ik al. Ik heet Ramon Da Soto. Helaas moet ik vrezen dat onze vriendschap niet al te lang zal duren!"

Wordt vervolgd

Ted en Tom

en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE, DIE MEEDEDEN AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE, WAREN DOOR TOEDOEN VAN EEN ZEKERE EXE EN HUN RIVAAL MALDON ACHTEROP GERAAKT. TOCH WIST TED ALS EERSTE DE CONTROLEPOST GELZA TE BEREIKEN. MAAR VLAK VOOR DE FINISH WEERKLONK EEN EXPLOSIE EN BEGON ZIJN WAGEN TE SLIPPEN...

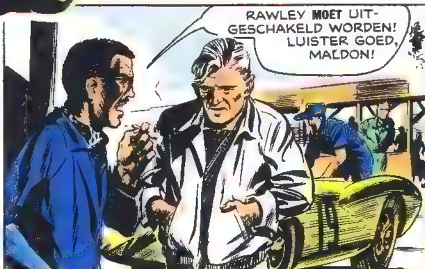

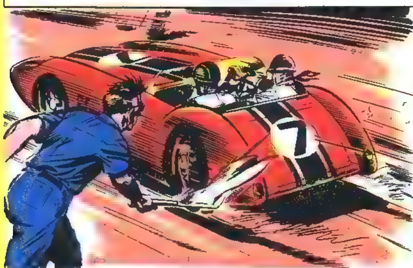

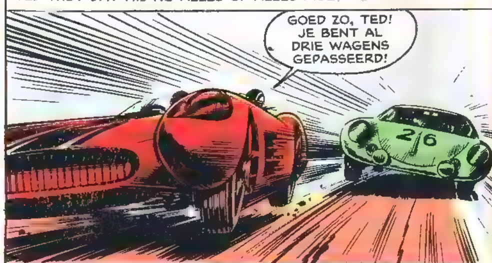

DE VLAG GING NAAR BENEDEN EN...

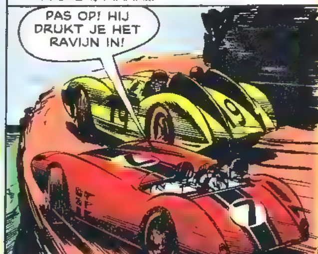

TED WIST DAT HIJ NU ALLES OP ALLES MOEST ZETTEN.
GOED ZO, TED! JE BENT AL DRIE WAGENS GEPASSEERD!

MALDON LAG OP KOP. VIA DE RADIO ZEI EXE:
PROBEER ZO VER MOGELIJK UIT TE LOPEN! OP DE KUSTWEG SLAAN WE ONZE SLAG!

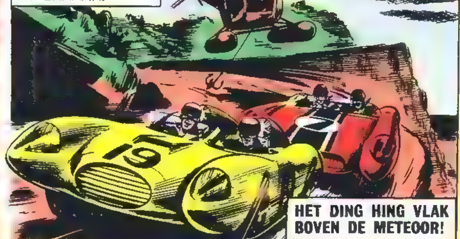

VANUIT ZIJN HELIKOPTER HIELD EXE DE WAGENS IN DE GATEN.
DAAR GAAT RAWLEY! NOG EVEN EN HIJ IS VOORGOED UITGESCHAKELD!

DE METEOOR STORMDE VOORT...
TED WIST NIETS VAN DE PLANNEN VAN ZIJN VIJANDEN!

NA ENIGE TIJD HAD TED MALDON INGEHAALD.
RAWLEY ZIT VLAK ACHTER ONS, BURT!
MOOI ZO!

TED PROBEERDE MALDON TE PASSEREN, MAAR...
PAS OP! HIJ DRUKT JE HET RAVIJN IN!

OP DAT OGENBLIK LIET EXE ZIJN HELIKOPTER EEN STUK DALEN.
DIT IS HET OGENBLIK OM TOE TE SLAAN!

OPEENS HING ER ONDER DE HELIKOPTER EEN SOORT ENTERHAAK.
HET DING HING VLAK BOVEN DE METEOOR!

Het komt in de bus

Vervolg van bladzijde 18

met een r.k. meisje van dertien jaar. • *Grietje de Jonge (14), Pr. Wilhelminastraat 27, Nieuwe Krim p/b de Krim (O.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: gitaarmuziek, wandelen en natuur. • *Marietje Kluft (12), Asselsestraat 51, Apeldoorn*, wil corresponderen met een Ned. Herv. meisje van haar leeftijd, liefst uit Gelderland. Hobby's: zwemmen en postzegels. • *Alex en Jan Grobben (15), Sperwerstraat 43, Dordrecht*, willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd. Hobby's: speldjes, foto's van filmsterren. • *Antoon Kersjes (18), Burg. Gerardslaan 5, Beuningen bij Nijmegen*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zestien of zeventien jaar, liefst uit omgeving Nijmegen. • *Siegrid Bos, Nieuwe-Kerkstraat 7, Appingedam (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen van zeventien of achttien jaar. • *Nanny de Boer, Goudenpand 6, Appingedam (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen van zeventien of achttien jaar. • *Betsy van Geel (15), Emmastraat 16, Oud-Gastel*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd of iets ouder. Hobby's: zwemmen, dansen en foto's van filmsterren. • *Geertje Willeboordse (14), Noordweg 141, Sint-Laurens*, wil corresponderen met een jongen van vijftien of zestien jaar uit Italië of Suriname. Hobby's: gitaar spelen en sport. Wie heeft er adressen voor haar? • *Annie v. d. Sanden (13), Weverstraat 41, Geldrop (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd uit Engeland, Duitsland of Frankrijk. Wie kan haar aan adressen helpen? • *Hans Wolf (13), Int. school Rhederoord, De Steeg*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst uit omgeving Velp of Eindhoven. Hobby: postzegels. • *Maria v. d. Meijde, v. Heemstrastraat 6, Leeuwarden*, wil corresponderen met een r.k. meisje van vijftien jaar, liefst uit omgeving Deventer. Hobby: foto's van The Blue Diamonds. • *Gerrie Franssen (13), Ommelseweg 14, Asten (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: suikerzakjes, foto's van filmsterren. • *Harry Bolk (18), Polluxstraat 55, Hilversum*, wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar in Waals België of Frankrijk. Wie heeft er adressen voor hem? • *Conneke Langeveld (9), Oranjelaan 42, Lisse*, wil corresponderen met een meisje van negen of tien jaar. • *Rein Huberts (13), Kon. Wilhelminalaan 3, Swalmen (L.)*, spaart oud geld van de gehele wereld. Wie hem oude munten stuurt, krijgt net zoveel dubbeltjes als er munten zijn terug. • *Hans Hubbeling (14), Kennemerstraatweg 53, Heiloo (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in de Verenigde Staten of Engeland. Wie heeft er adressen voor hem? • *Jantje Griemink (11), B. Schuiling Dilweg 12, Odoorn (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Jan Mellema (12), Braillestraat 15, Grave (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Wilma Barendse (11), Monsterseweg 64, Poeldijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: moderne muziek, foto's van filmsterren en ballet. • *R. Siebeling, Frans Halsstraat 25, Haarlem*, wil corresponderen met een jongen van zestien tot achttien jaar, niet r.k. • *Dries Renema (14), Hoofdweg 130, Hemelum (Fr.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Dini Wenning, Leonard Springerlaan 47, Haarlem (Parkwijk)*, wil corresponderen met een jongen van vijftien tot achttien jaar, niet r.k. • *Fieti Coenen, Rothweg 14, Guttecoven (L.)*, wil corresponderen met r.k. jongens en meisjes van veertien tot zestien jaar. • *Yolanda van Woerdekom (14), Granidastraat 70 I, Amsterdam*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd of iets ouder. • *J. Sonnemans, Raadhuisstraat 17, Maasniel (L.)*, wil dubbele lucifersmerken ruilen. • *Flora van Heyst (16), Grote-straat 39, Vierlingsbeek (N.-Br.)*, en *Ank Bardoek (17), Groeningsestraat 28, Groeningen (N.-Br.)*, willen corresponderen met twee jongens van achttien of negentien jaar. • *Mariëtte v. d. Sanden (15), Thresialaan 29, Vught*, zoekt een correspondentievriend of vriendin van haar leeftijd. • *Willie Ten Pas (14), Berend van Hackfortweg 32, Vorden (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren. • *F. Roelofs (15), Elzenstraat 39, Velp (Gld.)*, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd, liefst in Limburg. • *Henk ter Hofte (17), Hoge Boekelerweg 118, Enschede*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: drums, gitaar, automodellen (voornamelijk old timers). • *Mirto Odeber (16), Adriaan Laclé Blvd. 16, Oranjestad, Aruba, N.A.*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van zijn leeftijd in Nederland. Hobby's: Noordamerikaanse en Europese muziek, twist en elektrische gitaar. • *Marinus Steghuis (10), Heideweg 45 Oldenzaal*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd Hobby: foto's van Cliff, Elvis, Rob de Nijs en Rex Gildo. • *Sientje (16)* en *Marietje (15) Peters, Kerkenweg 27, Weiteveen (Dr.)*, en *Agnes Ahlers (15), Europaweg 220b, Schoonebeek (Dr.)*, willen corresponderen met jongens van zeventien en zestien jaar. • *Willemien Wijnands (16), Lengel 19, Post 's-Heerenberg*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby: sinaasappelmerken. • *Ans te Wilt (15), Plantsoensingel Noord 62, 's-Heerenberg*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby: geboortekaartjes. • *Alie Noot (10), Koningstraat 53, Arnhem*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst geref. of herv. Hobby's: zwemmen, lezen en foto's van filmsterren. • *Marian Dek (13), Accamastraat 10, Leeuwarden*, wil corresponderen met een jongen of meisje van veertien jaar. Hobby: foto's van filmsterren. • *Drikske Verhoeven (11), Groeneweg 5, Goirle (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen, wandelen, zwemmen en postzegels. • *Frans van Lisdonk, Stationsstraat 95, Rijen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zeventien of achttien jaar, liefst uit Limburg in België. Hobby's: zeescheepvaart, sport, postzegels. • *Hans Vliege (14), Hardenbroekstraat 45, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: schaatsen, moderne muziek, foto's van filmsterren. • *Margaret van der Heijden (18), Schoolstraat 5, Engelen bij Den Bosch*, wil corresponderen met een jongen of meisje tussen achttien en tweeëntwintig jaar uit Nederland of België. • *Leny Martens (14), Kanaalstraat 11, Hansweert*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Marian Booij, Sloterweg 76 I, Amsterdam-West*, wil corresponderen met een jongen of meisje van dertien of veertien jaar uit Nederland of Engeland. • *Rob Braggaar (14), Peter van Anrooijstraat 30, Leiden*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in Engeland.

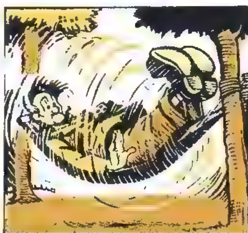
„Willen jullie weleens als de weerga ophouden met vechten?"

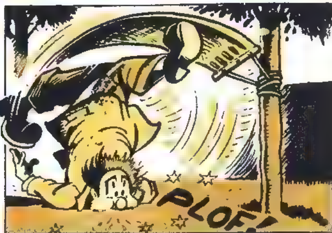
COCO DE CLOWN

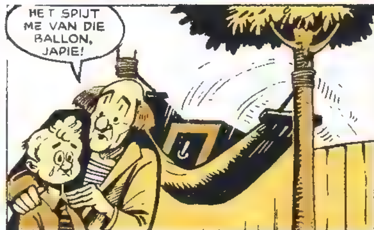

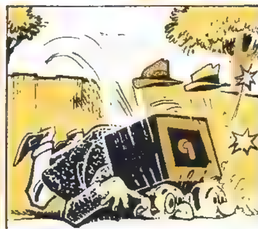

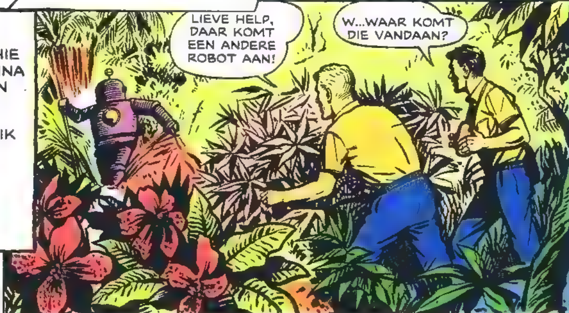

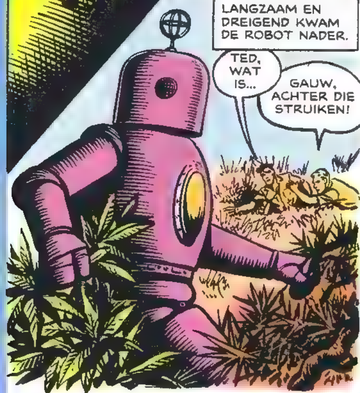

De man van staal

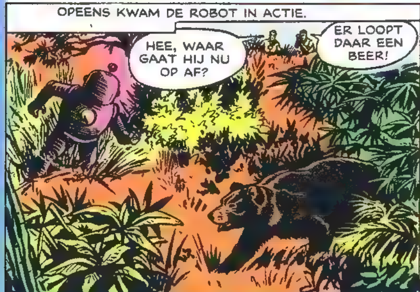

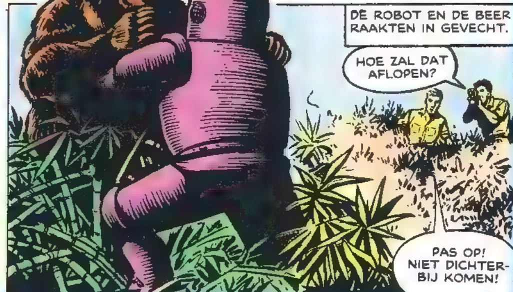

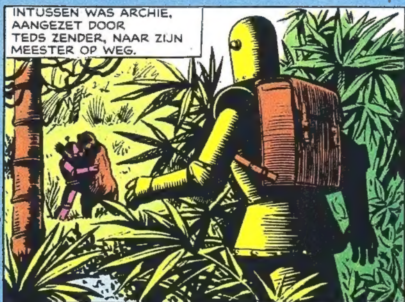

INTUSSEN WAS ARCHIE, AANGEZET DOOR TEDS ZENDER, NAAR ZIJN MEESTER OP WEG.

OPEENS RIEP KEN UIT:
TED, WAT GEBEURT ER ALS DIE VREEMDE ROBOT ARCHIE ZIET?
DAT MAG NIET GEBEUREN!

VLUG BEDIENDE TED ZIJN ZENDER.
VLUG, ARCHIE! VERBERG JE IN DIE BOOM!
PAS OP!

EN TOEN...
HET SCHIJNT DAT DIE VREEMDE ROBOT ONRAAD BESPEURT!

ARCHIE MOET HET MECHANISME VAN ZIJN TEGENSTANDER BUITEN WERKING STELLEN! IK VRAAG ME AF DOOR WIE DEZE ROBOT BESTUURD WORDT!

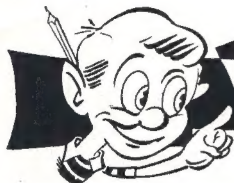

ARCHIE GREEP EEN KOKOSNOOT.
TOE MAAR, ARCHIE!

ARCHIE GOOIDE EN...
GOED GEDAAN! NU IS DE ANDER UITGESCHAKELD!

DE VERBINDING TUSSEN DE ROBOT EN ZIJN MEESTER WAS VERBROKEN.
VOORUIT, ARCHIE! NU KOMT JOUW KANS!

ARCHIE SPRONG NAAR BENEDEN.
LIEVE HELP, ALS ARCHIE DIE ANDER MAAR AANKAN!
LATEN WE HET HOPEN!

MAAR ER NADERDE EEN NOG GROTER GEVAAR IN DE VORM VAN EEN HELE GROEP ROBOTS...

WIE PUZZELT ER MEE?

In deze figuur moeten zowel van links naar rechts als van boven naar beneden zes namen van vruchten komen te staan. Om je wat op weg te helpen zijn de klinkers al op hun plaats gezet.

Bouwbeschrijving Pompejaans huis van bladzijde 16-17

Het grondvlak 1 uitknippen en op stevig karton plakken. Alle andere delen worden op dun tekenpapier geplakt. Van de delen 2 en 3 maken we een geheel, plaklip 4 komt achter deel 2 en plaklip 5 komt achter deel 3. Dit geheel komt achter op het grondvlak (lip 6 op 6, lip 7 op 7, lip 8 op 8, lip 9 op 9). Boven op dit gedeelte komt het dak (10) met de rode balk aan de hoogste kant.
De pilaren (11) uitknippen en **met de kleur naar binnen** tot een vierkantje plakken. Alle plakrandjes omvouwen en het geheel om de tuin op de vierkante stenen kleven met de verbindingsbalk aan de bovenkant. De muren (12) eveneens **met de kleur naar binnen** om de pilaartjes en tegen het achterhuis plakken, plaklip 13 op 13 enzovoort tot en met lip 17 op 17. Deel 18, de buitenmuren, wordt **met de kleur naar buiten** gevouwen en volgens de nummers op het grondvlak geplakt (19 op 19 tot en met 23 op 23). De pilaren (24) plakken we op de voorste rand vierkante stenen aan de straatkant. Het dak (25) in elkaar vouwen en plakken en op het linkergedeelte kleven. De buitenkant van het dak steekt **niet** buiten de muur uit. Op dezelfde manier gaat dak 26 aan de rechterkant en dak 27 over het voorgedeelte van het huis. Nu komt nog het stookhok (28) aan de zijkant tegen het achterhuis en tot besluit komt het kleine dakje 29 op de achterste pilaartjes en tegen het achterhuis.

OPLOSSING PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Voorzetpuzzel

P A P I E R
P A U W
P A R E L
P A T R O O N
P A S T E L

Puzzel van Henk v. Seters in Dussen

R Z S L R B R D M N O M B B Y E A G T D L N
U E T A A A O I A O D E O L Z Z N A R E O E
T E O M A N O P S O E E E O Y E E N D E Z E U
H F K P M D D A T T R S R K R L O E E E S S

De letters in de cirkels vormen de woorden HET LAND VAN DE RIJZENDE ZON.

Visitekaartjes van Ida v. d. Made in Amstelveen:

Omroepster
Specialist

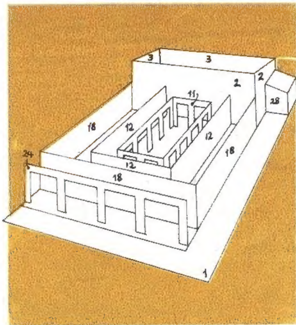
Puzzel van Frans de Roo in Heinkenszand:

1 Kop
2 Oom
3 Niets
4 IJlt
5 Nat

Op de bovenste rij van links naar rechts lees je het woord KONIJN.

Vergelijking

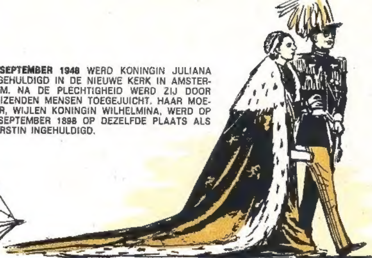
SOEP = ETEN

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

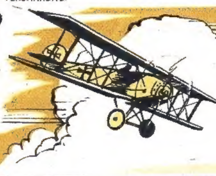

5 SEPTEMBER 1948 WERD KONINGIN JULIANA INGEHULDIGD IN DE NIEUWE KERK IN AMSTERDAM. NA DE PLECHTIGHEID WERD ZIJ DOOR DUIZENDEN MENSEN TOEGEJUICHT. HAAR MOEDER, WIJLEN KONINGIN WILHELMINA, WERD OP 6 SEPTEMBER 1898 OP DEZELFDE PLAATS ALS VORSTIN INGEHULDIGD.

6 SEPTEMBER 1620 VERTROK UIT DE ENGELSE HAVEN SOUTHAMPTON HET BEROEMD GEWORDEN SCHEEPJE **MAYFLOWER.** AAN BOORD BEVONDEN ZICH EEN GROEP AFGESCHEIDENEN VAN DE ANGLICAANSE KERK, DE ZOGENAAMDE PILGRIMFATHERS, EN EEN ZESTIGTAL EMIGRANTEN, DIE IN AMERIKA EEN NIEUWE KOLONIE WILDEN STICHTEN. ZE KWAMEN ER OP 21 DECEMBER AAN.

7 SEPTEMBER 1963 VIERT KONING BOUDEWIJN VAN BELGIË ZIJN DRIEËNDERTIGSTE VERJAARDAG.

7 SEPTEMBER 1952 ONTPLOFTE TIJDENS DE LUCHTVAARTSHOW IN FARNBOROUGH EEN NIEUWE BRITSE STRAALJAGER EEN DE HAVILLAND DH 110. DE BROKSTUKKEN BOORDEN ZICH MET EEN SNELHEID VAN TWAALFHONDERD KILOMETER IN HET SAMENGEPAKTE PUBLIEK. DE BEKENDE INVLIEGER JOHN DERRY KWAM SAMEN MET VIJFENTWINTIG TOESCHOUWERS OM HET LEVEN. RUIM ZESTIG MENSEN WERDEN GEWOND.

8 SEPTEMBER 1944 VIEL DE EERSTE V-2-RAKET OP LONDEN. DIT PROJECTIEL VERVOERDE IN ZIJN NEUS EEN LADING SPRINGSTOF, DIE BIJ HET NEERKOMEN ONTPLOFTE. DE RAKETBOMMEN KWAMEN ONHOORBAAR EN SNELLER DAN HET GELUID NAAR BENEDEN. HUN DOEL WAS DE LONDENSE BURGERBEVOLKING IN PANIEK TE BRENGEN, HETGEEN MISLUKTE. TOT 28 MAART 1945 VIELEN ER DOOR DE V-2'S ONGEVEER VIERDUIZEND DODEN EN NEGENDUIZEND GEWONDEN.

9 SEPTEMBER 1901 STIERF DE BEROEMDE FRANSE TEKENAAR EN SCHILDER HENRI DE TOULOUSE-LAUTREC. HIJ IS VOORAL BEKEND OM ZIJN UITBEELDINGEN VAN BEZOEKERS VAN PARIJSE VERMAAKSCENTRA. HIJ WAS OOK DE EERSTE SCHILDER DIE AFFICHES (RECLAMEPLATEN) MAAKTE.

11 SEPTEMBER 1917 WERD DE FRANSE LUCHTHELD GEORGES GUYNEMER TIJDENS DE EERSTE WERELDOORLOG BOVEN POELKAPELLE (BELGIË) DOOR DUITSE VLIEGTUIGEN NAAR BENEDEN GESCHOTEN. GUYNEMER WAS DE MEEST GEDECOREERDE FIGUUR UIT ZIJN TIJD. HIJ HAD TIJDENS LUCHTGEVECHTEN MET ZIJN SPADVLIEGTUIG IN TOTAAL VIERENVIJFTIG VIJANDELIJKE TOESTELLEN NAAR BENEDEN GESCHOTEN. BIJ HET BERICHT VAN ZIJN DOOD WERD IN FRANKRIJK NATIONALE ROUW AFGEKONDIGD. IN POELKAPELLE IS DOOR BELGISCHE VLIEGERS EEN MONUMENT VOOR HEM OPGERICHT.

10 SEPTEMBER 1933 WERDEN IN BELGIË TWEE TUNNELS ONDER DE SCHELDE, EEN AUTO- EN EEN VOETGANGERSTUNNEL, IN GEBRUIK GENOMEN. DE AUTOTUNNEL HEEFT EEN LENGTE VAN 2110 METER EN LIGT OVER VIERHONDERD METER ONDER WATER OP EEN DIEPTE VAN TWEEËNDERTIG METER.

7 SEPTEMBER 1947 BESTOND DE RUSSISCHE HOOFDSTAD MOSKOU ACHTHONDERD JAAR.

11 SEPTEMBER 1937 WERD PRINSES PAOLA, GEMALIN VAN PRINS ALBERT VAN BELGIË, GEBOREN.

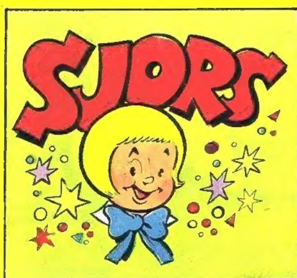

12 SEPTEMBER 1683 WERDEN DE TURKEN ONDER AANVOERING VAN KARA MOESTAFA BIJ WENEN VERSLAGEN, NADAT ZE DE STAD MET HAAR 22.000 INWONERS ACHT WEKEN LANG HADDEN BELEGERD. DE 160.000 TURKEN WERDEN DOOR 76.000 MAN DUITSE EN POOLSE TROEPEN VERSLAGEN. WENEN WAS IN DIE TIJD EEN VAN DE BELANGRIJKSTE STEDEN VAN EUROPA EN DE ZETEL VAN DE HABSBURGERS.

12 SEPTEMBER 1943 WERD DE ITALIAANSE DICTATOR MUSSOLINI, DIE GEVANGEN WERD GEHOUDEN OP EEN BERGPLATEAU IN ITALIË, DOOR DUITSE PARACHUTISTEN BEVRIJD. MUSSOLINI WAS VANWEGE HET ONGUNSTIGE VERLOOP VAN DE OORLOG DOOR DE LEGEREN PARTIJLEIDING AFGEZET EN GEVANGENGENOMEN. DE DICTATOR WERD, NADAT ZIJN BEWAKERS BUITEN GEVECHT WAREN GESTELD, VANAF HET PLATEAU MET EEN KLEIN VLIEGTUIGJE NAAR HET DOOR DE DUITSERS BEZETTE NOORD-ITALIË GEBRACHT. HET WAS EEN VAN DE OPZIENBARENDSTE ONTSNAPPINGEN UIT DE TWEEDE WERELDOORLOG.

12 SEPTEMBER 1922 WERD DE FRANSMAN ALAIN GERBAULT MET GROOT ENTHOUSIASME IN NEW YORK BEGROET, OMDAT HIJ IN ZIJN EENTJE MET EEN ZEILBOOT DE ATLANTISCHE OCEAAN WAS OVERGESTOKEN. DE OP 6 JUNI UIT GIBRALTAR VERTROKKEN GERBAULT KEERDE LATER PER ZEESCHIP NAAR LE HAVRE TERUG, WAAR HIJ NOG EENS DOOR DUIZENDEN LANDGENOTEN WERD GEHULDIGD.

BULTERS

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.